

Beste bisschoppen,

Wat lees ik in de krant geschreven door enkelen van u:

"- De kerk had meer empathie moeten betonen....

-Ik maak mij grote zorgen over het gebrek aan vertrouwen van mensen in de kerk....

-Dat komt hard aan.....

-De samenleving denkt God niet nodig te hebben....

-Misbruikschandalen hebben niet geleid tot het gebrek aan vertrouwen in de kerk, ontkerkelijking was al langer gaande....

-Als gemeenschap van gelovigen mogen we ons niet verbitterd of teleurgesteld terug trekken in onze kerkgebouwen, met de deur op slot....."

Ik moet er van huilen, werkelijk. Is dat mijn kerk, waarbinnen ik mij van jongs af aan, veilig heb gevoeld, omdat ik dáár de mensen tegen ben gekomen die mij konden inspireren om het leven aan te kunnen. Geweldige mensen waren het, die hun leven in hebben gezet om ons de voetstappen te wijzen en op het spoor te zetten van de man die wij "Onze Heer" mogen noemen. Mensen die met hart en ziel, ons de liefde van God voor zijn schepping, kosmos, wereld en mensen, hebben proberen te duiden en vertelden dat WIJ MENSEN, de oren en de ogen, de handen en de voeten, het HART, kortom het lichaam van Christus vormen! Velen van ons hebben in woord en daad geprobeerd de liefde van God een beetje gestalte te geven in onze tijd. Kijk naar alle inzet, fysiek of geldelijk, voor asielzoekers (ik had geen huis...) daklozen (Ik was naakt....) voor zieken (ik was ziek....)voedselbanken (ik had niets te eten....)Kijk naar de acties op radio en tv. De mensen willen héél gráág zich inzetten voor anderen...en we doen ook vaak wat we kunnen, ook in kleine kring, zorg om eigen familie, zorg om eigen geloofsgemeenschap, we zijn maar kleine mensen maar we doen het omdat we geïnspireerd worden door datgene wat we "nog steeds", voor zo lang het duurt, in onze kerk horen.

En dan durft U te zeggen dat "we gebrek aan vertrouwen hebben in de kerk". U bedoelt hiermee hopelijk een andere kerk dan die ik voor ogen heb.

WIJ willen ons NIET "verbitterd of teleurgesteld terugtrekken in onze kerkgebouwen met de deur op slot" hoor, écht niet!!!!!!

Die deur achter u dichttrekken doet uzelf!

Waar bent u de verbintenis met de mensen kwijtgeraakt.

-Daar, waar mensen die van elkaar houden en willen proberen een heel leven er te zijn voor elkaar, (moeilijk hoor, dat weet uzelf ook wel, iets beloven voor heel je leven!) maar toevallig als homo-kind van de schepping geboren zijn, het brood van de Heer te weigeren.

-Daar, waar vrouwen, als Maria, de moeder van Godszoon, (maar Hij noemt ons zijn broeders en zusters), Maria Magdalena, Martha en Maria, de Samaritaanse vrouw(waar Hij volgens de wet niet mee mocht spreken) Hem trouw bleven, daar waar zijn vrienden hem lieten vallen, laat u nu ook ons, vrouwen, in de steek, door ons te weren van het altaar, en onze opgeleide pastores te ontzeggen dat zij bv. kinderen mogen dopen.

-Daar, waar we gemeenschap willen zijn, met elkaar en voor de wereld, houdt u zich bezig met liederen lijsten, hebt u niks anders te doen.....ja, tridentijnse missen promoten, en regeltjes voor vieringen bedenken, denkt u nu echt "GOD" daarmee te plezieren terwijl u de mensen van u verwijderd????

Jezus joeg de kooplieden uit de tempel, maar met dit soort zaken jaagt u de goedwillende mensen nu uit hun eigen gebedshuizen. U jaagt de schapen van u weg, fijn hoor, Dan houdt u een uitgeselecteerde uniforme kudde over, die braaf met u mee gaan, op welke weg????

De geasfalteerde weg naar Rome zeker. Wij blijven dan maar liever op het onherbergzame moeilijke levenspad, op weg naar een stal, met hulp van elkaar.

U zegt: "De mensen, de samenleving, die denkt God niet nodig te hebben"..... Fout, er is niets mis met ons geloof, maar met de kerk van de HIËRARCHIE, dáár hebben de mensen de buik van vol en met alles wat er gebeurt is déze kerk ook niet meer naar de nieuwe generaties te verdedigen.

De mensen zijn bang geworden om tegen u écht te zeggen wat ze denken, waarom??? gewoon, op straffe van sancties. U krijgt geen eerlijke antwoorden meer omdat we bang zijn, voor wat u gaat doen..... Misschien wel de kerk sluiten. Weet u al dat er gepraat wordt in kerken, dat als het ooit zo ver zal komen, hoe we dan verder gaan ???Want wij gaan wel dóór hoor, met of zonder u.

"Verbitterd of teleurgesteld, met de deur op slot,???" dat past niet in óns beeld van kerk zijn hoor!

Er te staan voor elkaar, elke dag opnieuw, om wat proberen te maken van die wereld om ons heen, waarin iedereen zijn portie krijgt. Het leven ís niet gemakkelijk, met alles wat ons overkomt. Empathie, weten wat dat is, als je man of vrouw ernstig ziek wordt en overlijdt, wanneer je kind kanker krijgt, of misbruikt werd, wanneer je je baan verliest, wanneer je iedere euro om moet draaien om er te komen, je huis uit moeten, je kinderen schoenen te kunnen geven, ziek te worden wanneer je alleen bent..... U heeft het van horen zeggen, leeft mee, dat geloof ik best, maar vóelt het niet in, dat kunt u ook niet, maar sla niet op de mensen die dat wél kunnen. Geef oudere priesters niet de schuld van het leeglopen van de kerk, zij gingen mee met ons in onze tijd, net als Jezus, die óók zegt dat "LIEFDE" boven de wet gaat. U bent harteloos.

Ik ben niet bang voor u, mijn geloof in Christus zal me voldoende zijn, zegt Paulus as. zondag. Maar ik zou het zó verschrikkelijk graag vieren en beleven in mijn kerk waar liefde heerst. We zijn erg gevoelig voor de toon, uit mijn onderwijs verleden weet ik, dat respect niet kan worden opgelegd, dat moet van binnen uit komen. Respect is ook iets wat wederzijds gevoeld en ervaren moet worden. U heeft nog een lange weg te gaan.....

Ik ben niet verbitterd of teleurgesteld, maar mijn hart huilt om mensen die nu buiten gejaagd zijn, om mensen die wél teleurgesteld zijn in u, ik ken en spreek ze, die inspiratie wilden ontvangen, maar opgezadeld worden met regeltjes. Ik heb spijt en huil om dié kerk die een lege huls is geworden....

IK geloof en bid, maar ik hoef niets te zeggen, God weet en kent mijn diepste wezen. Ik hoop dat u een weg terug kunt vinden naar de harten van mensen en uw roeping en beloften zult herinneren, wees geen broodheren, Jezus was een ware mens, liefdevol naar ALLE mensen, trouw aan zichzelf zonder concessies, tot het uiterste en einde toe, en daarom Een zoon naar Gods hart. Gods Zoon.

Als zuster in Christus groet ik u, en wens u een beter jaar.

Mw. Cecile Maagdenberg

